

8 μύθοι για τις λοιμώξεις του ουροποιητικού συστήματος (UTI) σε φροντιζόμενους δομών μακροχρόνιας φροντίδας

Μύθος #1

Θετικό δείγμα ούρων για νιτρώδη ή/και λευκοκύτταρα σημαίνει πάντα παρουσία ουρολοίμωξης στο φροντιζόμενο.

Πραγματικότητα: Υψηλός αριθμός φροντιζόμενων έχει βακτήρια στα ούρα, αλλά η παρουσία βακτηρίων στα ούρα δεν σημαίνει απαραίτητα ότι ο φροντιζόμενος έχει ουρολοίμωξη.

Μύθος #3

Η παρουσία βακτηρίων στα ούρα χωρίς συμπτώματα απαιτεί πάντα θεραπεία με αντιβιοτικά σε φροντιζόμενους δομών μακροχρόνιας φροντίδας.

Πραγματικότητα: Μέχρι και το 50% των φροντιζόμενων έχουν βακτήρια στα ούρα τους χωρίς να παρουσιάζουν συμπτώματα λοιμωξης. Η κατάσταση αυτή δεν απαιτεί θεραπεία.

Μύθος #5

Όταν αισθάνεστε αβεβαιότητα για το αν πρέπει να συνταγογραφήσετε ένα αντιβιοτικό ή όχι ("καλύτερα να είμαστε ασφαλείς παρά να το μετανιώσουμε"), τα οφέλη της συνταγογράφησης υπερτερούν των πιθανών βλαβών από την έκθεση στα αντιβιοτικά.

Πραγματικότητα: Όλα τα αντιβιοτικά έχουν παρενέργειες και μπορεί να προκαλέσουν περισσότερη ζημιά παρά όφελος, ιδίως σε πιο ευάλωτους φροντιζόμενους. Επιπλέον, η χρήση αντιβιοτικών μπορεί να οδηγήσει σε μικροβιακή αντοχή. Αυτό σημαίνει ότι τα αντιβιοτικά καθίστανται αναποτελεσματικά και οι λοιμώξεις γίνεται όλο και πιο δύσκολο να αντιμετωπιστούν.

Μύθος #7

Η χορήγηση αντιβιοτικών προληπτικά πριν από την αλλαγή του καθετήρα σε φροντιζόμενο που φέρει μόνιμο ουροκαθετήρα μειώνει τον κίνδυνο ουρολοίμωξης.

Πραγματικότητα: μελέτες έχουν δείξει ότι τα αντιβιοτικά που χορηγούνται προληπτικά πριν από την αλλαγή του ουροκαθετήρα, δεν είναι απαραίτητα και, ως εκ τούτου, δεν συνιστάται.

Μύθος #2

Η ουρολοίμωξη δεν μπορεί να προληφθεί.

Πραγματικότητα: Η ουρολοίμωξη εμφανίζεται όταν βακτήρια, όπως αυτά που προέρχονται από το έντερο ή το δέρμα που περιβάλλει την ουρήθρα, εισέρχονται στο ουροποιητικό σύστημα και προκαλούν συμπτώματα. Η καλή υγιεινή μπορεί να αποτρέψει την είσοδο αυτών των βακτηρίων στο ουροποιητικό σύστημα, γι' αυτό και είναι σημαντική η συχνή αλλαγή πάνας και η τακτική φροντίδα της ανωγεννητικής περιοχής.

Μύθος #4

Οι αλλαγές στην νοητική κατάσταση, η διέγραση και η σύγχυση συποδηλώνουν υψηλή πιθανότητα ουρολοίμωξης.

Πραγματικότητα: Υπάρχουν πολλές πιθανές αιτίες για τις αλλαγές της νοητικής κατάστασης των φροντιζόμενων με πολυνοσηρότητα, αλλά η ουρολοίμωξη δεν είναι η πιο συχνή από αυτές.

Μύθος #6

Τα σκούρα ή δύσοσμα ούρα είναι σημάδι ουρολοίμωξης.

Πραγματικότητα: όχι αν δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένα συμπτώματα ουρολοίμωξης, όπως συχνούσσια, κάψιμο ή πόνος κατά την ούρηση. Τα σκουρόχρωμα ή δύσοσμα ούρα είναι συχνά απλώς ένα σημάδι αφυδάτωσης.

Μύθος #8

Η κατανάλωση περισσότερων υγρών αρκεί για την πρόληψη των ουρολοίμωξεων σε φροντιζόμενους δομών μακροχρόνιας φροντίδας.

Πραγματικότητα: η ενυδάτωση είναι σημαντική, αλλά από μόνη της δεν αρκεί για την πρόληψη των ουρολοίμωξεων σε δομές μακροχρόνιας φροντίδας. Η καλή υγιεινή, ο κατάλληλος προγραμματισμός επισκέψεων στην τουαλέτα και οι στρατηγικές φροντίδας είναι απαραίτητες για την πρόληψη των ουρολοίμωξεων σε αυτό το περιβάλλον.

